
BOLSJEVIK

Diskusjonsbladet til Rød Ungdom nr.4

INNHOLD:

1. MAI ER HOVEDOPPGAVA VÅR NÅ!	S. 5
NEI TIL INNSNEVRING AV 1. MAI-GRUNNLAGET.	S. 5
OFFENSIV MOBILISERING.	S. 7
MOBILISER TIL SOMMERLEIRENE.	S. 9
TA ET OPPGJØR MED HØYRE I ØKONOMIARBEIDET.	S. 11
SITUASJONEN I VERVEKAMPANJA.	S. 13
ARBEIDET FRAMOVER MED VERVEKAMPANJA.	S. 15
INNLEGG TELBV.	S. 19
SITATER OM UF.	S. 19
MELDINGER OM FLYTTING.	S. 20

*Den oppvoksende generasjonen.
Tresnitt av Jen Shang-yung.*

Forsida:

Bildet er henta fra heftet "1ste MAI 1975" og heter "Opptog". Av Ellen Rittun.

1. MAI ER HOVEDOPPGAVA VÅR NÅ!

Etter kritikk fra partiet, vedtok AU i Sentralstyret at 1. mai skal være hovedoppgave for hele forbundet. I vedtaket om årsplan for 1976 står det at vervekampanjen skal være hovedoppgaven fra nyttår og fram til sommerleirene, og at 1. mai er viktigste underordna oppgave.

Dette er nå altså endra, slik at 1. mai er hovedoppgave i tida fram til 1. mai. Halvåret sett under ett er vervinga hovedoppgava, men prioritert under 1. mai denne korte perioden.

Partiet har påpekt at 1. mai-arbeidet er partiets hovedoppgave, og samtidig en sak som krever hele m-1-bevegelsen jobber enhetlig i planlegginga, i taktikken og i massearbeidet. Den lave prioriteringa denne saken hadde førte til at forbundet ble hengende etter

de interne diskusjonene ble flere steder avholdt for seint, bygginga av fronten ble hengende etter og massearbeidet kom svært seint i gang på en rekke plasser. Omprioritering er nødvendig for å korrigere denne feilen.

Vi må møte

hetskampanjen

Borgerskapets hetskampanje mot partiet skaper mulighet for stagnasjon og til og med tilbakegang i opplutning om Faglig 1. mai-fronts(FFF) arrangementer dersom vi ikke styrker det politiske massearbeidet. Det ville være en viktig taktisk seier for fienden, men det kan absolutt unngås dersom vi jobber hardt og godt.

Vervekampanja har vært begrunnelsen for den prioriteringa vi har hatt. Kampanja er fortsatt hovedoppgave dette halvåret sett under ett, og vi må absolutt ikke slippe grepet om den. Men situasjonen i klassekampen krever at 1. mai-arbeidet er hovedoppgave en kortere periode. Dessuten vil også vervekampanja mislykkes dersom vi tillater at den eksterne kampen stagnerer og vi ikke fokrer et stort antall progressive ungdommer i frontarbeid og demonstrasjoner.

Full kraft inn i

1. mai-arbeidet

Omprioriteringa er gjort for å sette enda mer krefter inn i 1. mai-arbeidet. Dette betyr at alle medlemmer skal delta for fullt i 1. mai-arbeidet, alle må inn i 1. mai fronten og delta i arbeidet der. Oppgaven er å trekke mange i arbeidet og enda fler i tog og arrangementer.

Hold grepet om

vervekampanjen

I perioden fram til 1. mai, mens 1. mai er vår hovedoppgave, må vi holde et fast grep om vervearbeidet. Det

betyr at noen av medlemmene må ha dette som sin hovedoppgave, og drive et systematisk arbeid for å verve folk vi kommer i kontakt med gjennom 1. mai-arbeidet. Vervinga må også regelmessig diskuteres, og utvikles slik at denne omprioriteringa ikke setter oss tilbake i vervinga, eller at vi mister grepet om denne oppgaven.

Sjølkritikk fra AU

AU gjør sjølkritikk for fella i denne fasen av årsplanen som ikke virkelig tar hensyn til oppgaven i klassekampen. Det er en byråkratisk og i kjerna revisjonistisk feil å holde på planer sjøl om utviklinga i klassekampen krever at vi endrer plan. Endringa er derfor riktig, men den kom for seint, og kom først etter kritikk fra ledelsen i partiet.

Utviklinga i klassekampen kan ikke forutsies når årsplanen vedtaes. Dette fører til at vi hele tida må vurdere på hvilken måte vi skal prioritere vårt arbeid. Men å omprioritere er heller ikke nok. Mens dette skrives pågår Jøtul-streken for fullt, samtidig som 1. mai-arbeidet er inne i en avgjørende fase og vervinga er godt i gang. Vi må ta ansvar for alle disse oppgavene, og stille oss som mål å drive omfattende massearbeid på alle disse samtidig. Vi kan altså ikke nøye oss med å omprioritere mellom oppgavene, vi må også yte ekstra når klassekampen krever det.

Akkurat nå kreves det noe ekstra av alle medlemmer, om vi skal grete de oppgavene klassekampen pålegger oss.

Redaksjonen.

NEI TIL INNSNEVRING AV 1. MAI-GRUNNLAGET!

I forbindelse med årets 1. mai har det vært endel diskusjoner om parolegrunnlaget, og da særlig om hovedparolene. Noe av dette blir tatt opp i tillegg til forrige Bolsjevik, men jeg vil hermer omfattende gå inn på den diskusjonen som har vært ført.

Først litt om grunnlaget for parolene. Enkelte kamerater stiller spørsmålet: "Markerer disse parolene oss godt nok mot revisjonistene?" Deretter går de over til å diskutere hver enkelt parole. Kamerater, å stille spørsmålet på denne måten avslører en sekterisk tankegang. De kameratene som stiller dette hovedspørsmålet har ikke gript partiets og bevegelsens linje for 1. mai. Dette spørsmålet gjør

hovedspørsmålet til om ml-bevegelsen i paroleform i demonstrasjonene markerer seg skarpt mot revisjonismen, ideologisk og teoretisk! Men partiets og hele bevegelsens linje er å kjempe for enhet på klassekampens grunn, å stille arbeiderklassens kamp mot imperialisme, monopolkapitalisme og klasseforræderi i forgrunnen. Spørsmålet om å markere "oss" viser at disse kameratene setter partiet og bevegelsens markering over klassens kamp på den dagen som skal være nettopp klassens kamp-dag. Det er en fellaktig og farlig tendens som i kjerna retter seg mot klassens kamp og for partiets og bevegelsens isolering fra massene. vi må avvise denne tendensen.

PAROLENE

Så over til parolene og endringene/endringsforslagene som er kommet. Jeg har hørt noen som har ønsket eller har forandret parolen "Styrk fagbevegelsens kampkraft - kamp mot klassesamarbeidet" til "Kamp mot klassesamarbeidet - gjør klubber og fagforeninger til kamporganisasjoner". Det er klart vi er for at klubber og fagforeninger skal være kamporganisasjoner. Likevel mener jeg denne endringa er feil. Først og fremst for den utvider skyteskiva, den stiller lokale klassesamarbeidsfolk i forgrunnen. Dette er ikke i tråd

med linja om å isolere fienden mest mulig. Innretninga på denne parolen er med på å drive lokale klassesamarbeidsfolk i armene på Aspengren, Nordlie og Steen, den sidestiller de lokale folkene med kapitalistene i DNA- og LO-toppen og regjeringa. Dette er fellaktig, uten at jeg på noen måte skal si at vi skal godta klassesamarbeidet lokalt eller føre hard kamp mot det. Men vi må skyte mot målet, derfor er den sentralt foreslåtte parolen bedre og riktigere.

noen har også tenkt eller har alt endra supermaktsparolen "Kamp mot de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet" til "Kamp mot all imperialisme, kamp mot supermaktene USA og Sovjet". Feilen med denne endringa er etter min mening at den også ikke godt nok skyter pila mot målet. Den nevner "all imperialisme" før supermaktene, og gir dermed rom for i det minste å

sidestille annen imperialisme med supermaktene. Dette er igjen feil. Ingen mener dermed at vi f.eks. ikke skal slåss for Island, mot den engelske imperialismen. Faglig 1. maifront (FFF) gjør dette i en underparole. Men i hovedparola må hovedperspektivet klart fram. Det er helt feilaktig å sidestille engelsk imperialisme med USA s eller Sovjets i verdensmålestokk

Den andre feilen med denne endringa er at den gir rom for å si at Sovjet ikke er imperialistisk. Den er også feilaktig utfra det nivået og den debatten som har vært ført om om Sovjet og sosialimperialismen siden 1. mai i fjor.

En tredje parole som har vært endra på er "Forsvar de demokratiske rettighetene - Forby nazipartiet 'Norsk Front'". Mange har fjerna eller tenkt å fjerne den første delen av denne parolen. Til det er å si at sammenhengen mellom forbud av nazipartiet og forsvar av de demokratiske rettighetene er en prinsipp sak som er viktig å forklare for folk og propagandrere. Uten den første delen mister parolen mye av perspektivet, og det er derfor feilaktig å fjerne denne første delen.

Utover disse parolene har det vært diskusjoner på kvinneparolen, særlig på at den ikke "markerer" seg mot borgerlig feminisme. Noen mener at krav om kvinnearbeidsplasser er en bedre "markering". For det første henviser jeg til spørsmålet om "markeringer" i sin allminnelighet, dernest er det tull at krav om kvinnearbeidsplasser "markerer" oss bedre. Parola om kvinnearbeidsplasser og kvinners rett til arbeid er sjølsagt viktig og er med blant underparolene, men de argumentene som er kommet mot den foreslåtte hovedparola holder ikke vann.

Til slutt mener jeg det er viktig å slå fast at hovedparolene ikke bare er forsvalige, men veldig bra paroler for å markere enheten på klassekampens grunn. Parolene gir riktig innretning på kampen, mot monopolkapitalens krise, dens redskap i arbeiderklassen og mot de to supermaktene internasjonalt. Grunnlaget inneholder i tillegg noen av de viktigste kampsakene som det har vært og er så stor bevegelse på det siste året. Det kan være riktig å utvide grunnlaget med nye brennbare kampsaker (som f.eks. Jøtul-streika hvis den fortsetter) men det er feilaktig å endre de parolene som står nå, og særlig må vi være på vakt mot innsnevring.

BEKJEMP INNSNEVRINGSTENDENSER I MOBILISERINGEN.

Innsnevring av mobiliseringsarbeidet vil særlig gi øg utslag i små komiteer, lave/udristige målsettinger, manglende invitasjon til SU lokalt og ikke å slåss for tilslutning fra masseorganisasjoner. Grunnlaget for denne innsnevringstendensen er ideer om at "de sikkert ikke vil gå med oss" eller "devil sikkert ikke slutte seg til toget". Dette uttrykker igjen at kamerater har et syn på Faglig 1. maifront som parti- tog, ikke som klassekamp tog. Dette er igjen en sekterisk, isolasjonistisk tendens som vil redusere mulighetene for store klassekamp tog 1. mai i utgangspunkt og som gir initiativet overfor disse folka over til SV og DNA. Vi må være på vakt mot og bekjempe slike ideer i våre egne og andres hoder.

Maxim.

OFFENSIV MOBILISERING!

Et av målene i borgerskapets og DNAs hetskampanje er å skremme progressive fra å gå i klassekampetoga 1. mai. Spesielt foran et kriseforlik er det nødvendig for klasseforræderne å gjenerobre makta i gatene. SV og DNA-ledelsen er leie av å bli stillt i skyggen av klassekampetoga. Det tærer på deres pretisje og innflytelse i arbeiderklassen. DNA/LO-ledelsen har valgt å gå til offensiv på en arena der alt avhenger av en ting - evnen til å mobilisere massen, evnen til å aktivisere folk, få dem til å gå i tog. Vi har høsta mange bra erfaringer fra dette arbeidet. Jobber vi hardt og følger ei korrekt linje, kan DNAs offensiv bli en boomerang for dem.

3. Men samtidig må vi propagandere hele parolegrunnlaget og klassekampinja. Skal vi vinne folk til å bruke en frilørdag til å demonstrere tross all hetsen, må vi vinne dem for flere paroler, forklare dem at kamp nytter, diskutere helheten i klassekampetoga. Metoden må altså være å knytte massenes egne erfaringer og krav sammen med hovedlinja for toga

ENHET PÅ KLASSEKAMPENS GRUNN - MOBILISER BREDT

1.

Vi må holde fast på ei korrekt linje for fronten. Faglig 1. maifront tog er ei levende veggavis, er massens eget tog hvor de bringer fram sine egne krav og paroler. Det er dette "enhet på klassekampens grunn" betyr.

Vi må ikke tenke trangt, vi må ikke ha som utgangspunkt når vi legger planer for massemobilisering at toga bare er for revolusjonære eller bare for folk som har tatt et klart standpunkt til SV-ledelsens politikk, til sosialimperialismen osv. All innsnevring av paroler og massemobilisering tjener bare fienden

2.

Vi må ha som utgangspunkt massenes egne erfaringer. Store deler av ungdommen har erfart kapitalens angrep, har erfart krisa. Folk som er forbanna på tariffoppgjøret som er arbeidsløse, som er mot angrep på de demokratiske rettighetene på skolen osv. må mobiliseres til å demonstrere for egne krav. Ungdom som er brennende opptatt av 200 mil, av Jøtulstreika ol., må mobiliseres på disse sakene. **Stikkord:** Vi må lytte til massenes egne erfaringer og krav og ikke dunke folk i hølet med hele parolegrunnlaget med det samme.

PROPAGANDER BÅDE PAROLENE OG RESERVASJONSRETTEN

Vi må reise forslag om tilslutning til Faglig 1. maifront i fronter og foreninger raskt. I elevråd, fagforeninger, basisgrupper, ungdomslag ol. Vi må vise at klassekampetoga er massenes eget tog,

8

at det er en anledning til å slåss for krav og vise solidaritet .

Igjen må vi propagandere frontenes rett til åpent å reservere seg fra paroler de ikke kan ta stilling til . Samtidig som vi forsøker å vi nne massen for større deler av parolegrunnlaget gjennom diskusjon .

Vi må legge vekt på å nå utover vår egen bekjentskapskrets. Spre sentrale og lokale løpesedler som f. eks. tar opp forskjellen på togene på stedet. Bruk veggaviser avisinnlegg osv.

Lag løpesedler som støtter ungdomsskoleelever, arbeidsløses egne krav og mobiliser dem til toget. Oppsøk ungdommen der ungdommen er . På skoler, arbeidsplasser, kinoer og husbesøk. Gå systematisk og offensivt ut.

TA GREP OM ORGANISERINGA

De fleste steder er det nå danna 1. mai-komiteer. Noen

med ganske mange uavhengige, andre med bare oss sjøl

Forutsetninga for framgang er at vi kontinuerlig og dristig trekker de mest aktive og kampvillige med i det organiserte arbeidet.

Vi må stole på massen, gi dem oppgaver. Trekke dem med i ledelsen av arbeidet, i utforminga av løpesedler, veggaviser i diskusjoner om linja for videre mobilisering. Vi må gripe at massen har mange verdifulle erfaringer og bekjentskaper. Komiteen må få et indre liv. Politikken må diskuteres.

Igjen kommer spørsmålet opp - finns det folk å trekke med i komiteen ?

Ja, kapitalismen skaper sjøl hver eneste dag kampvillige ungdommer over hele landet. Vår oppgave er å oppsøke dem , spørre og diskutere med dem. Tenk konkret. Hva med dem som gikk i tog i fjor f. eks. ?

Vil ikke mange av dem være med i komiteen ?

Vårt svar på hetsen må være å holde fast ved masselinja og dristig mobilisere massene rundt sine egne krav og paroler 1. mai.

Laila.

MOBILISER TIL

SOMMERLEIR!

ALLE MEDLEMMER PÅ LEIR!

Siden i fjor høst har Rød Ungdom vokst betraktelig. Mange har blitt medlemmer helt nylig gjennom verve-kampanjen, og enda flere vil organisere seg i Rød Ungdom før sommerleirene.

Dette betyr at vi har mange uerfarne medlemmer, og mange som aldri har vært på leir, som kanskje knapt har hørt om det.

Dette skaper en utmerka forutsetning for at leirene skal bli større enn i fjor, men det krever at hele organisasjonen konsentrerer seg spesielt om å mobilisere alle nye medlemmer på leir.

Rød Ungdom er en fostringsorganisasjon. Gjennom å ta del i ungdomsmassenes kamp og ved studier og diskusjon om marxist-leninistisk politikk og taktikk skal vi utvikle oss til kommunister, til virkelige ledere i den arbeidende ungdommens kamp.

SOMMERLEIRENE - SKOLER I KOMMUNISMEN

Sommerleirene er en viktig del av dette arbeidet. De er skoler i kommunismen. Alle som nå har blitt medlem i Rød Ungdom ønsker sjølsagt å lære mer, gå framover, bli dyktigere i å kjempe for arbeiderklassens interesser. En forutsetning for dette er nå å dra på sommerleir. All erfaring tyder på dette. Medlemmer som ikke drar vil uungælig bli hengende etter i politisk utvikling.

Hvorfor?

Ei uke med sammenhengende diskusjoner og politisk kamp, hvor innledningene er godt forberedte og levende, hvor alle kommer fram med motsigelser og usikkerhet til politikken, hvor diskusjonene blir utvikla på vegg-aviser og i leirplenem, styrker medlemmenes grep om

sentrale klassekampsspørsmål enormt.

Tenk konkret: hvor mye vil ikke en diskusjon om hva vi skal gjøre når Sovjet invaderer ruste oss til å vekke ungdommen til kamp mot krigen, til å forsterke det borgerlige forsvarrets rolle osv.

For nye medlemmer er det også spesielt viktig å se og lære hvordan den demokratiske sentralismen fungerer, hvordan vi sjøl klarer å lede store leire.

hvorfor diskusjonene blomstrer hvor-
dan det kollektive livet fungerer. Sommerleiren er mer enn dette,

det er idrett hvor prinsippet er
først vennskap, så konkurranse

det er kultur hvor vi sjøl lager og gjør ting, det er entusiasme og godt kameratskap. Sommerleiren gir perspektiver på hvor bra sosialismen kan bli. Å forklare skikkelig hvorfor sommerleiren er så utviklende er vanskelig, men det er et ugjengjort faktum at de fleste som har vært der har gjort store framskritt politisk.

Endel er kanskje engstelige fordi de tror at en må være politisk supermann for å få noe utbytte av leiren. Dette er feil. Vi har alltid fulgt prinsippet om at alle skal dras med i diskusjonen, at ingen skal falle utafør. Samtidig er det viktig å forberede seg politisk til leiren med lesning og diskusjon om det som skal opp.

"IKKE SÅ FARLIG OM JEG UTVIKLER MEG"

Det er kanskje noen medlemmer som har en sånn innstilling til seg sjøl. De er enig i betydninga av kaderfostringa i organisasjonen som helhet, for andre folk enn dem sjøl. De er så spesielle, har så lavt nivå, er så uerfarne, er så borgerlige at det etter deres mening er både direkte feil og idealisme ovafor dem å stille parolen om fostring raskt.

Rød Ungdom er både en fostringsorganisasjon og en kamporganisasjon for ungdomsmassens interesser. Skal vi kunne gå i spissen, må hvert enkelt medlem

10

utvikle seg til å kunne gå i spissen. Alle kan fostres. Det avgjørende er om vi har en kampinnstilling til våre egne feil og mangler, om vi har vilje til å gå framover.

Spesielt for alle nye medlemmer er dette viktig. Mange lurer nok på: hvordan få mer kjennskap til Rød Ungdoms arbeid, til Rød Ungdoms politikk, til vår analyse av klasse- og samfunnsforholdene i Norge, av sosialimperialismen og krigsfaren. Svaret er: Ved å dra på leir.

og tillit til organisasjonen. Derfor er en vellykka innspurt i vervekampanjen, i stor grad det samme som brei mobilisering til leirene.

START NÅ - SKAP ENTUSIASME FOR DISKUSJONENE PÅ LEIREN

Folk begynner å planlegge ferien sin nå. Venter vi blir motsetningen mellom ferie/leir - sommerjobb/leir skjerpa. Å mobilisere helt fram til leiren er nødvendig

Det som oftest står opp mot å dra på leir er ferieplaner. Det er bare bra med ferie, men ingen Inter-Rail-tur, uansett, kan være mer lærerik enn ei uke på leir. Det er viktigere å få grep om hvordan folket skal svare på et sovjetisk overfall enn å se Europa fra togvinduet eller ligge med beina i været på en eller annen badestrand. Ferie skal vi ha, men det er feil å la den gå over sommerleir, spesielt i ei tid da vi må forberede oss sjøl og ungdommen på verdenskrigen.

+ Alle nye medlemmer har ansvar for å ta opp de motsigelser og spørsmål de har til sommerleiren. Krev at folk som har vært på leir før forteller om hvordan det er der.

+ Samtidig har alle som har erfaring fra leir et stort ansvar i å mobilisere alle som ikke har vært der, offensivt og tolmødig legge fram hva leirene betyr for organisasjonen, for hver enkelt, hvordan de er organisert osv.

La oss igjen slå fast målsettinga: Alle medlemmer på leir. Rett spesielt oppmerksomheten mot alle nye medlemmer. Framgangen i vervekampanjen må konsolideres.

MOBILISER UORGANISERTE

De siste åra har det vært for få uavhengige på leir. Årsaken er ikke at folk ikke vil, men at vi har spurt dem for seint og at vi ikke har vært offensive nok. Dette må bekjempes i år. Vervekampanjen skal avsluttes på sommerleirene. Og dette er ingen tilfeldighet.

Erfaringer viser at nær 100% av de uavhengige organiserer seg på leir, de får mer kjennskap til politikken

å arrangere åpne sommerleirmøter i midten av mai er bra, men det er ikke tilstrekkelig dersom vi ikke har gjort noe før.

Vi må ta det opp nå, med de vi jobber sammen med 1. mai, på 1. mai, i klassen osv. Vi må propagandere offensivt for de emnene som skal opp på leir, aktivt forklare hvor viktig det er at også uavhengige er med å diskutere hvordan møte et sovjetisk angrep.

Metoden er gjentatte diskusjoner og systematikk, som i vervekampanjen. Bruk påmeldingsskjemaene. Det må sikres at folk melder seg på og betaler påmeldingsavgift.

Folk som er usikre, mener de ikke veit nok osv, må vi trekke med i de politiske forberedelsesdiskusjonene vi skal ha i sommer.

KONSENTRER MOBILISERINGA

Vi må være dristige i å diskutere sommerleir med alle massene som støtter vår politikk, folk som går i 1. mai-tog, folk som stemmer på oss osv.

Rett spesielt oppmerksomheten mot de nærmeste, folk på sirkler, aktivister i 1. mai-arbeidet, i andre fronter, folk som raskt vil bli medlemmer. Det er idealisme å tro at vi kan mobilisere "alle" på leir. Hovedmetoden er konsentrasjon og gjentatte diskusjoner.

FRISTEN FOR LAGSMØTE MÅ OPPRETHOLDES

Bra arbeid med 1. mai, verving og streikestøtte krever mye av medlemmene i og laga i Rød Ungdom. Det er allikevel helt uakseptabelt å bryte planen fra Sentralstyret for sommerleirmøtet. Å utsette det er sabotasje av mobiliseringa og et åpent brudd på den demokratiske sentralismen.

Tore.

Ta et oppgjør med høyre i økonomi arbeidet!

1. KOMMUNISTENE I NORGE NEKTER Å TA IMOT STATSTØTTE.

AKP(m-l) og Rød Ungdom vil ikke lenger ta imot støtte fra den borgerlige staten. Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP har sendt ut en uttalelse om dette som sto gjengitt i Klassekampen for 2/3-76. Der sto det blant annet:

"Når AKP(m-l) sender disse pengene attende til staten er det avdi vi ikkje ønskjer å verta korrumpert av statspengar. Vi ønskjer ikkje å verta eit parti som staten kan diktera politikk til ved å skru av og på pengeskrana. Vi overlet til SV og NKP å byggje på ein slik form for økonomi.

AKP(m-l) si verksemd er finansiert gjennom regelbunden innsats frå medlemma og innsamlingar hjå sympatisørar og vener av partiet. Vi byggjer økonomiarbeidet på sjølbergingsprinsippet, og avvisar å gjera oss avhengige av borgarskapet. Berre slik er det mogeleg å føre ein revolusjonær politikk som tener interessene til norske arbeidsfolk.

AKP(m-l) har ved to tidlegare høve motteke statsløyving frå stønadsordninga til dei politiske partia. Desse har aldri utgjort meir enn ein forsvinnande del av drifta. Vi vil likevel kritisere oss sjølve for å ha akseptert desse løyvingane."

2. HOVEDSIDA I RØD UNGDOMS ØKONOMIARBEID HAR VÆRT OG ER BRA.

Dette oppgjøret med det å ta imot statspenger viser at vi tar oppgjøret med høyreavviket alvorlig. Likevel vil vi hevde at høyreavviket ikke har dominert det økonomiske arbeidet vårt.

Vi har aldri vært en organisasjon av SV/SU-type. Heller ikke i Rød Ungdom har bidraga vi har fått fra staten utgjort grunnlaget for drifta vår. På samme måte som partiet skjønte vi tidlig at penga til vår egen drift er det nødvendig at vi skaffer sjøl.

At vi i hovedsak har stått på de korrekte prinsippene har i praksis vist seg gjennom en rekke framganger i det økonomiske arbeidet: I 1973 gjennomførte vi en innsamling til Rød Ungdom på 90.000,-, siden da har vi innført sommerkontingenten, hatt framganger i å øke kontingentinnbetalinga og tatt dugelige tak i rotasjonsinnsamlinga.

3. HØYREAVVIKET I ØKONOMIARBEIDET ER ALVORLIG OG VI MÅ TA ET SKIKKELIG OPPGJØR MED DET.

Det høyreavviket vi har oppsummert for hele organisasjonens arbeid har også alvorlige konsekvenser for økonomiarbeidet. I dag utgjør det et stengsel for den nødvendige framgangen i økonomiarbeidet - for at vi skal kunne skaffe tilstrekkelig ressurser til de politiske oppgavene i dag: vervekampanjen, 1. mai-arbeidet osv. Vi skal her ta opp noen av de viktigste utslagene av høyreavviket:

- Avviket med å ta i mot statspenger. Tidligere har vi

sagt: "Vi tar imot all den støtten staten vil gi oss, men vi gjør oss ikke avhengig av den." Denne linja er sjølmotsigende og umulig. Dersom vi tar imot og bruker statspenger, gjør vi oss avhengig av dem. Statspenger går inn i drifta vår, eller som en del av finansieringa av nødvendige investeringer. Det er nettopp slik avhengighet den borgerlige staten ønsker å oppnå ved å bevilge penger til oss. En slik avhengighet gjør at EV og NKP nødvendigvis må være "ansvarlige" partier. Det er helt nødvendig at vi allerede idag lærer oss å sjølskaffe tilveie alle de ressursene klassekampen krever, ellers vil staten ha oss i skrustikka ved neste korsvei. Sett i dette lyset skjønner vi hvilken enorm betydning f. eks. rotasjonskampanja har hatt for å utvikle ei rett linje i økonomiarbeidet. Det ville vært noe bortimot ei katastrofe om vi for to år sida hadde fått to millioner fra staten og unnlatt å gjennomføre rotasjonskampanja.

-Avviket i synet på ungdomsforbundets økonomiske oppgaver. Noen kamerater mener at siden Rød Ungdom er en masseorganisasjon, skal vi være svært forsiktig med å stille økonomiske krav til medlemmene. De har vært skeptiske eller gått imot vedtak og initiativer fra Sentralstyret som følger opp det kommunistiske prinsippet om at klassekampen bestemmer oppgavene våre, det er økonomiarbeidets oppgave å skaffe tilveie ressursene som trengs for å løse dem. Et kommunistisk prinsipp sier at vi bør leve enkelt og jobbe hardt. Det betyr blant annet å gi etter evne - så mye som mulig til bevegelsen. Partiet kan kreve av sine medlemmer at de følger dette prinsippet. I Rød Ungdom som er en kommunistisk fostringsorganisasjon må vi legge stor vekt på å mobilisere og utvikle medlemmene til kommunister som følger dette prinsippet. De nye satsene mener vi står for ei korrekt linje i dette spørsmålet. Det innføres relativt høye minstesatser. Vi har tro på og erfaringene viser at nye medlemmer skjønner nødvendigheten av disse dersom de blir forklart de politiske årsakene til at vi må ha så høye satser. Det oppfordrer aktivt medlemmene til å møte etter evne - å gi så det svir. Det betyr at medlemmene skal mobiliseres til å gi langt utover minstesatsene ved hjelp av overbevisningsmetoden.

-Avvik fra prinsippet om at økonomiarbeidet er en viktig del av vårt organisatoriske arbeid. Dette har gitt seg utslag i at den demokratiske sentralismen blir satt ut av spill i økonomiarbeidet. Styrene har ikke jevnlig diskutert dette arbeidet og hatt et kollektivt ansvar for det, men sett det som en teknisk oppgave og ofte dele-

gert det bort til en uerfaren kamerat som har måttet stri med problemene på egen hånd. Økonomiarbeidet har blitt for lavt prioritert og har ikke blitt jobba med på linje med andre oppgaver organisasjonen har.

-Avvik fra prinsippet med orden, planlegging og kontroll. Mange lag har ikke lagskasse. Det er ofte slik at regnskap ikke blir ført, eller kontrollert av styret.

Rot og manglende planlegging fører stadig til store tap for organisasjonen, både i kontingentinndrivinga og f. eks. for Røde Garde og Uredd som får betalt alt for seint og ofte ikke i det hele tatt.

4. GJENNOMFØRINGA AV DE NYE KONTINGENTSATSENE OG SOMMERKONTINGENTEN I ÅR BLIR PRØVESTEINEN PÅ OPPGJØRET MED HØYREAVVIKET I ØKONOMIARBEIDET

Vi har svakheter på alle områder i økonomiarbeidet, men vi kan ikke tru at det er like viktig å korrigere alt på en gang. Ekspansjonen i årsplanen og årsbudsjettet vårt kan ikke gjennomføres hvis vi ikke gjør et oppgjør med høyreavviket og det betyr i første rekke at vi må gjennomføre de nye kontingentsatsene, øke kontingentinnbetalinga kraftig og gjennomføre en virkelig vellykka sommerkontingentinnsamling. Vi kan ikke glemme rotasjon, lagsøkonomi osv, men vi må ha det helt klart at det viktigste i vårt økonomiske arbeid er arbeidet med vår egen organisasjons økonomi: med kontingenten og sommerkontingenten.

Kamerater, økonomien er først og fremst et politisk spørsmål. Derfor må dere diskutere høyreavviket og hva vi kan gjøre for å korrigere det alvorlig. Uten politiske diskusjoner vil vi aldri komme noen vei i dette spørsmålet.

Ivar

SITUASJONEN

I

VERVEKAMPANJEN

Etter et par måneder med aktivt vervearbeid kan vi slå fast at en betydelig del av laga har klart eller ligger nært opptil den første målsettinga: 30% økning innen 1. mars. Dette er bra og viser framfor alt at verving i stor stil er mulig. De laga som har hatt gode diskusjoner, mobilisert alle medlemmer til aktivt arbeid, og gått offensivt ut i vervinga, har fått fine resultater. På den andre sida finnes det også en god del lag som har kommet seint i gang, og som ennå er et godt stykke fra å oppfylle de første målsettingene.

Styrken hos de som har oppnådd bra resultater ligger først og framst i fem viktige saker:

For det første i mobiliseringa av medlemsmassen. Alle har hatt konkrete oppgaver, har fått diskusjoner og hjelp for å drive arbeidet videre, og gått offensivt ut i vervinga.

For det andre i at de har prioritert oppgava høyt i praksis, satt dyktige folk til å lede arbeidet, fulgt opp kontinuerlig med diskusjoner, og ikke latt mindre viktige oppgaver ta overhånd i praksisen sin.

For det tredje i gode planer. De har hatt planer for hvert enkelt medlems arbeid, for arbeidet på ulike plasser. Planer for den første delen av kampanja med oppsummeringer etter den, og planer for å drive kampanja videre til nye folk, nye grupper.

For det fjerde i at de har praktisert ei i hoversak rett linje for verving: Gått offensivt ut, spurt direkte om medlemskap, mobilisert bredt og ikke latt sympatisører vente, men verva dem direkte til organisasjonen.

For det femte i metodene. De har praktisert de metodene som ble skissert opp i BV nr. 1, og utvikla en del metoder sjøl, som f.eks. å arrangere åpne møter, spesielle møter for sympatisører, direkte innretta på medlemskap osv.

Svakhetene i arbeidet gjør seg gjeldende på de samme feltene: Teknisk mobilisering uten skikkelige diskusjoner som ikke har aktivisert alle, en tendens til å prioritere vervekampanja for lavt, kortsiktige planer uten plan for oppfølging, eller ikke planer i det hele tatt. Sekterisme i vervinga som har gitt seg utslag i at et snevert fåtall har blitt vurdert som mulige medlemmer, og byråkratisme og høyreprega baktunghet har også vært viktige hindre for de som ligger dårligst an.

HVA KAN FØRE OSS FRAMOVER NÅ?

To paroler er sentrale for medlemmenes arbeid med kampanja videre: For det første, slå hardt ned på og gjør opp med all høyreprega baktunghet i kampanja.

En del steder har folk sittet med brukbare pinner på papiret, men lite har blitt gjort, de har kommet seint ut og tør ikke spørre direkte om medlemskap men prater rundt grøten med symatisørene. Skal vi få tellende resultater må disse tendensene slås til jorda med hard hånd, og folk som synes det er vanskelig å gå ut aleine må få hjelp og diskusjoner til å komme videre. All praksis viser at det er gjennom offensivt vervearbeid fra vår side at symatisørene blir med i stor stil.

For det andre: Oppsummeringa viser at enheten på vervinga er tildels overflatisk. Alle er enige i at vi skal verve, men når en går grundigere til verks viser det seg at det står en rekke viktige motsigelser som hindrer oss i å komme videre. De viktigste av disse motsigelsene er:

-Uenighet i synet på linja for verving, dvs. opptakskrava, og spørsmålet om direkte verving kontra verving via sirkler.

-Uenighet på prioriteringa mellom de gruppene vi jobber blant, altså uenighet på prioriteringa 1. Yrkeskoleelever 2. Gymnasene 3. Storindustrien.

-Uenighet på om vervekampanja er det viktigste feltet vi nå skal korrigere høyreavviket på, eller om vi skal "konsolidere oss først".

-Feil i masselinja, dvs. en høyreprega baktunghet og sekterisme i å komme ut, i trua på om det går an å verve, i trua på om ungdom kan bli med i Rød Ungdom.

Disse motsigelsene er viktige fordi de står konkret i veien for ei vellykka gjennomføring av vervekampanja, og fordi de avslører en rekke feil og uklarheter i oppfatninga av oss sjøl som kommunistisk masseorganisasjon.

Vi vil oppfordre alle til å reise en skarp diskusjon på alle disse feltene, og å ta i bruk de sitatene fra den Kommunistiske Ungdomsinternasjonales program som er trykt et annet sted i dettenummeret av BV.

Vi må ikke slå oss til ro med en overflatisk enhet på vervekampanja, men analysere, diskutere og komme fram til enhet på hvert enkelt av de viktige politiske spørsmåla som kampanja består av. Bare da kan vi få en kraftfull enhet, en enhet som bringer oss framover og sikrer resultat.

Redaksjonen

ARBEIDET FRAMOVER MED VERVEKAMPANJEN

1. LAG SOM HAR KOMME KORT.

Nokre lag og kameratar er enno ikkje kome verkeleg i gong med verveksampanja. Det fins oversyn over kven som bør diskutera med om medlemskap, men lite har vorte gjort med desse sympatisørane og progressive. Ei undersøking i eit slikt lag synta at 80% av lagsmedlemma (skulle ha vore 100%) hadde personar dei skulle kontakta. Men berre 20% av dei folka ein hadde oversyn over hadde verkeleg vorte kontakta, og medlemskap hadde ikkje vorte diskutert med alle desse eingong.

Her lyt me stogga og spørja oss sjøl: kva skal me med oversyn dersom det ikkje er for å gå og diskutera med desse personane? Og i desse diskusjonane skal me ikkje retta dei inn direkte mot spørsmålet om medlemskap? Får me medlemmar ved å gå som katten rundt grauten? Eit skrekkenes eksempel er den kameraten som gjekk til ein sympatisør og stilte følgande spørsmål: Kva ville du svara viss me no hadde spurt deg om å verta medlem av Raud Ungdom? Svaret vart: Jo då ville eg nok sikkert ha svart ja. Spørjaren: Javel, då kan det hente at me kjem og tar det opp med deg om ein 14 dagars tid!

I ein del lag er det mykje snakk om verveksampanja, mens resultatane har latt venta på seg. Fordi tross alt pratet har enno ikkje kameratane verkeleg gått ut og diskutert medlemskap med sympatisørar og progressive. Stalin har karakterisert slike situasjonar gjennom ein samtale han hadde:

"Eg (Stalin): Korleis går det med såinga hos dykk?
Han (samtalepartnaren): Med såinga kamerat Stalin?
Me har mobilisert oss. (Latter)

Eg: No, og vidare?

Han: Me har stilt spørsmålet skarpt. (Latter)

Eg: Og kva vidare?

Han: Det har skjedd ein endring hos oss, kamerat Stalin, det vert snart ein endring. (Latter)

Eg: Men korleis er det eigentleg i røynda?

Han: Ein kan merka framsteg hos oss. (Latter)

Eg: Men korleis går det eigentleg med såinga hos dykk?

Han: Med såinga har det inntil vidare ikkje vorte nokonting av, kamerat Stalin. (Ålmeinn munterheit)

"Der har de pratmakaren sin fysiognomi. Dei har mobilisert seg, dei har stilt spørsmålet skarpt, dei kan rekna opp både endringar og framsteg, men sjølve saka rører seg ikkje av flekken. ...."

(Stalin: Leninismens problemer s 737 svensk utg. vår omsetjing)

Hovudmetoden i vervinga er gjentatte diskusjonar med sympatisørar og progressive direkte om medlemskap. Tomt prat, prat som ikkje leier fram til ein slik praksis, saboterar vervinga og får oss berre til å innbilla oss at me driv verveksampanje.

Nokre kameratar finn det vanskeleg å gjennomføra dei naudsynte diskusjonane med folk. Dette fordi dei er usikre på om dei maktar å overtyda sympatisørane til

15

å melda seg inn. Dette er eit problem for oss fordi det er naudsynt at alle medlemmer tar del i vervinga skal me nå målsetjingane. Slik usikkerheit kan berre overvinnast ved å kasta seg utpå. Ein lærer ikkje å symja ved å bli ståande på land. Alle skal derfor prøva seg på direkte verving. Men hjelp frå meir lelande kameratar i laget er sjølsagt av det gode. Ein kan og prøva med å arbeida saman to og to.

Ei oppfatning som står i vegen for å driva verving er at ein må ha svar på "alt" for å kunna overtida sympatisørar til å melda seg inn. Dette er feil. Ungdommar bør organisera seg hos oss dersom dei, i hovudsak, sympatiserar med politikken vår og godtar vedtektene. Då skal ikkje mindre motseiingar stå i vegen for å trekkja dei med, og leggja opp til diskusjon innafør.

2. ALLE LAG: 1. MAI OG VERVING.

1. mai-arbeidet er no hovudoppgåva fram til 1. mai. Vervekampanja er då den viktigaste underordna oppgåva i denne tida. Frå 1. mai er vervekampaha igjen hovudoppgåva. Sjølv om vervekampanja ikkje er hovudoppgåva no ein periode, står målsetjingane som før.

Det er ei motseiing mellom vervekampanja og 1. mai-arbeidet. Det er for det første ikkje slik at 1. mai-arbeid av seg sjølv vil gje oss fleire medlemmar. Rekruttering skjer ikkje automatisk som effekt, resultat, av anna arbeid. Dette peikar på at det må drivast eit eige vervearbeid i tilknytning til 1. mai-arbeidet. Fagleg 1. mai-front (eller tilsvarande) er eit forum vi kan verve medlemmer frå, men desse medlemmene får me ikkje utan at me direkte arbeider for å verve desse.

For det andre kjem motseiinga til uttrykk gjennom korleis me prioriterar kader på dei to oppgåvene, kor mykje tid me set av til kvar av oppgåvene og kva medlemmene jobbar med i praksis. Ved fastsetjing av 1. mai som hovudoppgåve er prioriteringa klår. Dei sterkaste kameratane skal leia 1. mai-arbeidet, hovudtyngda av tida skal brukast på denne oppgåva og alle medlemmer skal ta del i 1. maifronten sitt arbeid.

Men det er og ein skap mellom vervekampanja og 1. mai-arbeid. For det første gjev 1. mai-arbeid oss eit framifrå høve til å aktivisera progressive i politisk arbeid. Dette legg grunnlaget for politisk utvikling gjennom at dei sjølv tar del i kampen og har ansvar for politikken og arbeidet.

For det andre vil 1. mai-arbeidet føra med seg ei utviing av massegrunnlaget vårt. Gjennom eit slikt omfattande eksternt arbeid som 1. mai-arbeidet er, vil det dukka opp nye andlet som er sympatisk til klassekampetoga 1. mai. ALLE desse personane må me gripa fatt i. Det er m.a. desse som skal vervast framover.

For det tredje representerar 1. mai-arbeid ei høying av den politiske aktiviteten og ei skjerping av den politiske kampen mot opportunisme og revisjonisme. Dette slår ned i massane og gjer folk meir interessert i politikk. Det vert såleis skapt ein situasjon som er gunstig for å driva vervearbeid. Konklusjonen må verta at me må innsjå at 1. mai-arbeidet krevjer første prioritet, men at dette arbeidet skapar nye positive moglegheiter for verving. Men utan eit eige direkte vervearbeid vil resultatla venta på seg. Gunhild.

DEBATT

2

INNLEGG TIL

BOLSJEVIK

Vi har hatt store diskusjoner og skarpe motsigelser på at rekrutteringa skal være hoveroppgava framtil sommerleiren i laget. Her vil jeg trekke fram de motsigel-sene jeg mener er viktigst å legge fram mitt syn.

Den første motsigelsen som meldte seg kan formuleres omtrent sånn: "Et omfattende rekrutteringskampanje nå vil være et skritt tilbake til Rødt Miljø-tida. Fortsatt forbedring av den proletære sammensetninga må være viktigst i den fortsatte korrigeringa av høyreavviket." Jeg mener at kameratene som har stått for disse syna tar feil. For det første ser de ikke hva som er RU's viktigste svakhet i dag. For det andre ser de ikke styrka masserekruttering som et ledd i kampanja mot det moderne revisjonistiske avviket.

1. Rød Ungdom er AKP's ungdomsforbund og er leda av partiet. Et kommunistisk ungkomsforbund skal være et redskap og et reservoar for partiet. Idag er vi ikke mange nok til å drive et effektivt massearbeid blant ungdommen og oppfostre dem i klassekamp og bringe dem under partiets ledelse. Vi er ikke mange nok til å være en allsidig, stabil og kraftfull rekrutteringskilde for partiet.

2. KUF skal ikke være noen kommunistisk kaderorga-nisasjon. Vårt mål er å bli en kommunistisk masse-organisasjon. Vi må derfor rekruttere breiere enn partiet, vi må rette oss inn mot de store massene av ungdom. Uten å organisere tusenvis av ungdom fra det arbeidende folket kan vi aldri bli noe skikkelig redskap og reservoar for partiet.

Synet på UF som "ungdommens kommunistiske parti" er sekterisk og er et stort hinder for en storstilt rekruttering. Men bidro ikke nettoppdet at vi åpna organisasjonen vår for mange verfarne medlemmer for noen år sida til å styrke høyreavviket i organisasjonen?

Jeg mener nei. Høyreavviket i forhold til den moderne revisjonismen var og er slett ingen følge av for mange medlemmer. Høyreavvik er alltid en følge av b $\frac{3}{4}$ -ger-skapets innflytelse i organisasjonen vår og at den borgerlige sida i org. styrker seg i forhold til den proletære. Vi har i høst ført en vellykka kampanje for å korrigere høyerfeil i org., og vervekampanja er en fortsettelse av den. Jeg mener også det er galt å si at "vi nå kan åpne org. vår for mange nye medlemmer fordi vi har blitt så mye sterkere". Det er mere korrekt å si at i høst stod forholdet til proletariatet, partiet og de revisjonistiske org. i brennpunktet for høyreavvika. Og derfor måtte hovedoppgava rettes inn mot å korri-gere dem. I dag er det spørsmålet om masserekruttering som står i brennpunktet for å utvikle UF i kamp mot det moderne revisjonistiske avviket.

En annen motsigelse som har vært oppe er spørsmålet om prioriteringa. Denne motsigelsen stod særlig sterkt ettersom laget før har kommet fram til at unge arbeidere bør prioriteres øverst.

Jeg mener nå at dette var et feilaktig syn, som ikke tok utgangspunkt i at UF skal være en kommunistisk masseorg. og i de objektive forholda. Som AKP's kommunistiske ungdomsforbund er det vår oppgave å mobilisere de store ungdomsmassene til kamp og å vinne dem for revolusjonen og proletariatets diktatur. Det store flertallet av det arbeidende folkets ungdom, og da også arbeiderklassens ungdom, går i dag på skoler. Derfor må vi legge hovedvekta av arbeidet vårt på skolene. Dette betyr ikke at vi skal neglisjere arbeidet med å organisere unge arbeidere. Tvert imot. Vi må jobbe fram mot at proletariatet kommer i ledelsen på alle plan i org. vår. Det betyr imidlertid ikke at de må utgjøre flertallet.

En tredje motsigelse vi har hatt oppe går på linja for medlemsverving. Noen har hevdet at å ikke kreve noe særskilt nivå for medlemskap vil øke sjansene for at medlemmene blir ut igjen. Dette har de prøvd å bevise med Rødt Miljø-tida.

Jeg mener at den riktige linja for rekruttering er å gjennom stadige diskusjoner overtale sympere til å bli medlem. Linja med å kreve et spesielt nivå er gal fordi den ikke tar utgangspunkt i at Rød Ungdom skal være en kommunistisk masseorganisasjon. Lagets historie viser at vi i ei tid økte medlemstallet kraftig. Det tyder på at vi hadde ei riktig linje for rekruttering. Ei anna sak var at vi ikke klarte å holde på dem. Men det må sees i sammenheng med høyrefeila i org. og da spesielt at vi ikke maktet å ta eller tok alvorlig på å utvikle og fostre de nye medlemmene til gode kommunister gjennom diskusjoner, studier av marxismen-leninismen og kampoppgaver.

Jeg mener at vi de siste åra har hatt ei feilaktig linje for rekruttering og at redsel for massene står i brennpunktet for å utvikle den riktige linja i dag. Til slutt vil jeg si litt om hvordan vi skal overtale sympere til å melde seg inn. For det første er det viktig at vi klarer å gripe hva som er de sentrale motsetningene i kameratens syn på medlemskap. Klarer vi det, vil det bli mye lettere å diskutere med kameraten og stille spørsmålet om medlemskap skarpt. F. eks. kom vi fram til at forholdet til revisjonismen står sentralt hos flere sympere - det er denne motsigelsen vi nå må konsentrere oss om å løse. Videre er det viktig at vi hele tida er konkrete. Ikke så almene vendinger "klassekampen skjerper seg, verdenskrigen vil snart bryte ut" osv. Dette vil lett bli moralisering. Isteden må vi gjennom gjentatte diskusjoner overbevise personen om at utviklinga i klassekampen krever at en aktivt tar stilling for arbeiderklassens kamp. Og at den eneste måten å gjøre det på er å organisere seg i den kommunistiske bevegelsen.

Hilsen kamerat på Østlandet.

SVAR

SVAR TIL "KAMERAT PÅ ØSTLANDET"

Jeg er stort sett enig i det som står i innlegget ditt, og synes det er bra fordi det bringer diskusjonen om hva slags organisasjon vi skal være, videre. Men et par av punktene krever en kommentar. I pkt. 2 sier du at: "Ungdomsforbundet skal ikke være noen kommunistisk kaderorganisasjon. Vårt mål er å bli en kommunistisk masseorganisasjon." Hva er det som avgjør om vi er en masseorganisasjon? Jeg mener at det først og fremst er den politiske linja for organisasjonen, om vi har ei linje som gjør det mulig å favne bredt og rekruttere mange. Jeg mener at Rød Ungdom har ei slik politisk linje i dag, og følgelig er en masseorganisasjon. Når det er sagt så er det sjølsagt en viktig målsetting for oss å bli mange flere, men det er ikke først og fremst i antallet, men i linja og karakteren av organisasjonen en avgjør om det er en masseorganisasjon eller ikke.

Under prioriteringa så tar du opp spørsmålet om den arbeidende ungdommens rolle i organisasjonen, her mener jeg du slår over og undervurderer dette. Du sier at de ikke må utgjøre flertallet. Å bare si dette mener jeg er feil. Har vi noen målsetting på andelen av arbeiderungdom i organisasjonen, mener vi det er bra at flest mulig er det, mener vi det er bra å rekruttere flest mulig arbeidende ungdom? Det sier ikke du noe om, og da blir det du sier om at "vi ikke skal neglisjere arbeidet med å organisere unge arbeidere" en frase uten mål og mening. Du sier vi skal jobbe for at de skal komme i ledelsen på alle plan, det er jeg helt enig i. Men samtidig skal vi jobbe for at et størst mulig antall arbeiderungdom blir med i organisasjonen. Rød Ungdom er en masseorganisasjon, men også en klasseorganisasjon, og det betyr at vi ikke kan ta lett på arbeiderungdommens andel som jeg mener du gjør.

Ellers er jeg enig i den konkrete prioriteringa, men mener det er et klart høyreavvik å ikke se det som en viktig oppgave å rekruttere unge arbeidere i stort antall til organisasjonen.

Leif.

SITATER OM

UNGDOMSFORBUNDET

Sitatene vi trykker her er henta fra forordet til, og fra sjølve programmet til den kommunistiske ungdomsinternasjonale. Programmet ble vedtatt på KUI's kongress i 1929. KUI sto under direkte ledelse av Komintern som var en internasjonal sammenslutning av alle verdens kommunistiske partier i perioden 1919 til 2. verdenskrig. KUI tok opp i seg alle disse partienes kommunistiske ungdomsorganisasjoner.

Vi trykker disse sitatene fordi vi tror at de kan bidra til å bringe diskusjonene om spørsmålet om masseorganisasjon videre. Utdragene gir et godt materiale til diskusjon av aktuelle motsigelser i forbindelse med vervekampanja som f. eks. spørsmålet om linja for verving og opptakskriteriene, Rød Ungdoms klasse-sammensetning og prioriteringa mellom ulike grupper i vårt arbeid, og ikke minst spørsmålet og vårt forhold til partiet.

Vi vil oppfordre folk til å studere og diskutere disse sitatene og bruke dem i diskusjonene om vervekampanja, men vi vil gjerne gjøre oppmerksom på et par ting: For det første, til autoriteten av disse sitatene: Dette er ikke studier i marxismens klassikere, men studier i et konkret program som sikkert blei studert og kritisert seinere. Det er derfor, både her som i andre studier, feilaktig å oppfatte det som står her som lov.

For det andre: Vær oppmerksom på at dette er skrevet i en helt annen situasjon enn i Norge i dag, f. eks. med hensyn på den arbeidende ungdommens andel av ungdommen totalt, størrelsen, betydninga av klassesammensetninga av den ungdommen som går på skole. Det er derfor, her som i andre studier, feilaktig å overføre dette øku-

mentets oppsummeringer og erfaringer direkte på oss, de må studeres og anvendes på vår konkrete situasjon.

Redaksjonen

PS: Sitatene er oversatt fra svensk, og oversettelsen er helt uoffisiell.

"Spesielt behøver de kommunistiske partiene, arbeiderklassens ledere, en reserve, som til deres rekke sikrer forsterkning og avløsning gjennom unge krefter, en forskole som oppfostrer den unge arbeidergenerasjonen forKP og en organisasjon for å lede den arbeidende ungdommens masse i kampen for kommunismen.

.....

Ungdommens fysiske og åndelige egenart krever dens oppfostring og dens arbeid i særskilte organisasjoner, som sikrer muligheten til å fullt utvikle dens initiativ og sjølstendighet. Alle disse omstendigheter nødvendig gjør bygginga av kommunistiske ungdomsforbund i alle land.

Bare et kommunistisk ungdomsforbund kan under verdensrevolusjonens nåværende epoke fylle oppgaven som arbeiderungdommens klasseorganisasjon."

"Hva betyr egentlig "politisk underordning"? Er det ikke nesten klart for oss kommunister at "politikken - strengt tatt - er uskillbar fra organisasjonen og omvendt? Inneberer ikke den politiske ledelsen også samtidig ledelsen av organisasjonens hele virksomhet overhodet? I praksis viste det seg at det var sånn, det Kommunistiske Partiet leder KUF i hele dets arbeid, gjennom at denne ledelsen virkelig gjøres på to måter: Gjennom partiorganisasjonenes kontroll over KUF-organisasjonenes virksomhet (...), og gjennom de partimedlemmer som arbeider i KUF (...). Slik ble spørsmålet om forholdet mellom KP og KUF formulert i KUF's nye program:

"KUF's underordning under KP's ledelse betyr på ingen måte at KUF avstår fra sin organisatoriske sjølstendighet. Det blir organisatorisk sjølstendig ettersom det er en organisasjon som forvalter seg sjøl og med valgte organer, med et bredt indre organisasjonsdemokrati, med opprettholdelse av hele den struktur i det indre livet som er absolutt nødvendig for i høyeste grad å kunne utvikle forbundsmedlemmenes initiativ, og kommunistisk fostre dem til kampen." Spørsmålet om de gjensidige forbindelsene mellom KUF og KP, er spørsmålet om KUF's plass i den revolusjonære bevegelsen."

"KUF's program slår fast at KUFi sitt vesen er en "skole" i kommunismen", dvs. en politisk masseorganisasjon for den proletære ungdommen i by og på land.

Programmet som litt mer inngående belyser denne formuleringa, analyserer den i følgende deler:

a) den arbeidende ungdommens deltakelse i "politikken", dvs. klassekampen, er absolutt nødvendig og utgjør hovedbrekkstangen for dens kommunistiske oppfostring. Som en følge av det er KUF i utøvinga av sin rolle som "skole i kommunismen" den politiske kjemperorganisasjonen for ungdomsmassene, avantgarden for den arbeidende ungdommen (...)

b) Som en proletær organisasjon sikrer KUF den ledende rollen til arbeiderungdommen i sine rekker, men strever samtidig etter (i større omfang enn KP fordi KUF er en fostringsorganisasjon) å også samle de brede massene av den arbeidende ungdommens øvrige sjkt...

c) I sin egenskap av avantgarde for den arbeidende ungdommen samler KUF framfor alt dens mest framskredne revolusjonære elementer, men får ikke i noe fall nøye seg med det, og må streve etter å samle de brede massene av all arbeidende ungdom, framfor alt arbeiderungdom i sine rekker for å være i stand til å fylle sine oppgaver som fostringsorganisasjon, og som "skole i kommunismen". Derav følger at forholdet mellom KUF og den arbeidende ungdommens masser ikke være lik forholdet mellom en snever avantgarde, en organisasjon av "utvalgte" og de brede massene. Massene må sjøl være med i KUF, må der få en kommunistisk oppfostring under ledelse av de framskredne elementene, dvs. framfor alt de partimedlemmene som jobber i KUF".

"KUF's karakter av kommunistisk masseorganisasjon betyr på ingen måte at KUF kan likne et "ungt" KP. Dets oppfostringsoppgaver og dets vesen som fostringsorganisasjon motiverer en ulikhet i metodene og de ulike oppfavnene sammenlikna med partiets, og gir forbundets virksomhet en bestemt ungdommelig, for ungdommen tilpasset og forstæelig karakter.

KUF er ingen organisasjon for "utvalgte", det er en masseorganisasjon. Dets oppgave er ikke bare å samle de framskredne elementene, men også organisatorisk i sine rekker omfatte den arbeidende ungdommens brede masser. Og utover den organisatoriske samlinga må KUF med forskjellige midler (agitasjon og ptopaganda, presse, aksjoner, ulike hjelpeorganisasjoner osv.) utvide sin innflytelse og sin ledelse over massene. Forbundet må streve etter å erobre majoriteten av arbeiderungdommen og de øvrige avgjørende sjkt av den arbeidende ungdommen. Dette er en av de uoppgivelige betingelsene i kampen for det proletære diktaturet. Senere har KUF oppgaven å organisere hele arbeiderungdommen og de beste sjktene av den arbeidende ungdommen i sine rekker.

Under alle forhold er KUF som kommunistisk fostringsorganisasjon og forskole til partiet en betydelig bredere organisasjon enn det kommunistiske partiet. Dets rekker står under legale forhold åpne for enhver ung arbeider og enhver ung arbeiderke. KUF skal derfor streve etter å overgå partiet i antall. også når det gjelder sin sosiale sammensetning er KUF bredere innstilt, ettersom det som fostringsorganisasjon kan og må streve etter å dra inn halvproletære og øvrige arbeidende elementer fra by og land, inn i sine rekker."

20

MELDING OM FLYTTINGER

Alle kameratar som skal flytta i løpet av sumaren må sjå til at sentralt hald får skikkeleg varsling om dette. Me treng namn, kor ein flyttar frå og kor ein flyttar til. Alle slike varslingar skal gå gjennom lagsstyret, og ikkje sendast i brev. Det er viktig at dette vert gjort, elles syner det seg at ein seint får kontakt på ein ny stad eller kanskje ikkje kontakt i det heile tatt med næraste nye lag.

Redaksjonen.

Rød★Ungdom